

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 1369/1 prot.

Tiranë, më 11. 11. 2025

V E N D I M

Nr. 261, datë 11. 11. 2025

Mbështetur në nenin 32, pika 1, shkronja b), të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar¹, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi² mori në shqyrtim ankesën me nr. 214 Regj., datë 29.09.2025, paraqitur nga organizata Open Mind Spectrum Albania³, përfaqësuar nga A. K., Drejtor Ekzekutiv, kundër portalit JOQ Albania, në të cilën pretendohet për diskriminim në formën e gjuhës së urrejtjes për shkak të *“orientimit seksual”*, *“identitetit gjinor”* dhe *“karakteristikat e seksit”*.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I :

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Referuar formularit të ankesës së depozituar pranë KMD-së, tek shpjegimi i fakteve për diskriminimin e pretenduar, subjekti ankues, ka parashtruar ndër të tjera se: *“Së fundmi portali JOQ dhe rrjete sociale është shpërndarë një artikulli i cili pretendon se:*

- *Bashkia e Tiranës dhe Bashkimi Europian kanë mbështetur financiarisht organizimin e një “Drag Show” në Tiranë;*
- *Ky aktivitet paraqitet në mënyrë të shtrembëruar si “maratonë e filmit të transgjinorëve”;*
- *Artistët LGBTQ+ përmenden në mënyrë denigruese (p.sh., “transi i njohur”), me qëllim për t’i stigmatizuar;*
- *Përdorimi i fondeve publike paraqitet si “promovim i komunitetit LGBTQ+” me një ton negativ, duke nxitur perceptime të gabuara dhe urrejtje sociale.*

¹ Në vijim do t’i referohemi me akronimin LMD.

² Në vijim do t’i referohemi me akronimin KMD ose Komisioneri.

³ Në vijim referuar me OMSA.

Arsyetimi:

Ky lloj raportimi përbën diskriminim dhe gjuhë urrejtjeje, sepse:

- *Etiketimi i aktiviteteve kulturore si “promovim i komunitetit LGBTQ+” në mënyrë pezhorative synon t’i izolojë dhe t’i stigmatizojë qytetarët LGBTQ+.*
- *Përdorimi i termave denigrues si “transi” për artistët transgjnore është fyes dhe në kundërshtim me standardet e të drejtave të njeriut.*
- *Përhapja e dezinformimit rrezikon të nxisë reagime negative e të dëmtojë përfaqësimin e barabartë të komunitetit.*
- *Argumenti që fondet publike “përdoren për komunitetin LGBTQ+” nënkupton se qytetarët LGBTQ+ nuk janë pjesë e barabartë e shoqërisë. Në fakt, edhe ne jemi taksapagues, kontribuojmë çdo ditë në buxhetin e shtetit dhe kemi të njëjtën të drejtë për të qenë pjesë e jetës kulturore të qytetit tonë, si çdo qytetar tjetër”.*

Sakaq, subjekti ankues kërkon nga Komisioneri, shqyrtimin e kësaj ankese dhe konstatimin e diskriminimit në formën e gjuhës së urrejtjes. Gjithashtu, OMSA ka kërkuar ndër të tjera:

- Të rekomandojë masat përkatëse për portalin dhe autorët që kane publikuar këtë material;
- Të promovojë standarde të komunikimit publik pa diskriminim, në përputhje me ligjin “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”;
- Të detyrojë heqjen e lajmit;
- Të detyrojë publikimin e një përgënjeshtrimi;
- Të vendosë gjobë ndaj portalit;
- Të rekomandojë trajnime detyruese për mosdiskriminim.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar parashikohet objekti i këtij ligji, duke u sanksionuar se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”

Diskriminimi përkufizohet nga ligji 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, në nenin 3, pika 1, si: “Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi.”.

Neni 7 i LMD-së, i ndryshuar, në pikën 1 të tij, parashikon se: *“Çdo veprim ose mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë apo privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi ose grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta apo të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash, përbën diskriminim.”*

Komisioneri mori në shqyrtim ankesën bazuar në kompetencën e parashikuar nga neni 32, pika 1, shkronja “b”, të LMD, që i jep të drejtën për të shqyrtuar ankesat e paraqitura nga organizatat që kanë një interes të ligjshëm, për çështje që lidhen me interesa kolektive.

Bazuar në dispozitën e mësipërme ligjore rezulton se, kërkesën për të filluar një procedurë administrative pranë Komisionerit mund ta bëjë edhe një palë e cila nuk pretendon diskriminim në emrin e vet, pra që nuk ka një interes legjitim të drejtpërdrejtë të vetin. Në këtë rast që kjo palë të legjitimohet për të bërë ankesë dhe për të filluar një procedurë administrative pranë Komisionerit, duhet të provojë se është mbajtëse e interesave kolektive, të cilat mund të cenohen nga procedura konkrete administrative. Një palë e tillë duhet të provojë lidhjen e detyrueshme, të drejtpërdrejtë që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë që ajo kryen dhe çështjes së paraqitur pranë Komisionerit.

Bazuar në nenin 3, pika 11, të LMD, përcaktohet se: *“Organizatat me interesa legjitime” janë ato organizata, të cilat janë të regjistruara në Republikën e Shqipërisë dhe kanë si objekt të deklaruar të veprimtarisë së tyre mbrojtjen e të drejtave të njeriut, ose u ofrojnë ndihmë viktimave të diskriminimit”.*

Së pari, nga aktet e administruara rezulton se pala ankuese, Qendra *“Open Mind Spectrum Albania”* (OMSA), është një organizatë jofitimprurëse, regjistruar si person juridik me vendimin nr. 804, datë 05.04.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Bazuar në ankesën e paraqitur, pala e mësipërme ankuese, nuk pretendon se është cenuar në interesin e saj të ligjshëm dhe të drejtpërdrejtë, por pretendon se gjuha e përdorur dhe e shpërndarë nga ana e subjektit kundër të cilit ka paraqitur ankesën, diskriminon komunitetin LGBTI dhe përbën gjuhë urrejtje për shkak të orientimit seksual, identitetit gjinor dhe karakteristikat e seksit.

Pala ankuese, OMSA është organizatë jofitimprurëse, e cila ka në misionin e saj mbrojtjen dhe respektimin e të drejtave të njeriut për çdo person në Shqipëri.

Sa më sipër, Komisioneri vlerëson se provohet lidhja e detyrueshme, e drejtpërdrejtë që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë së palës ankuese dhe çështjes që kjo organizatë ka paraqitur, duke vlerësuar përfundimisht se ankuesi legjitimohet para Komisionerit për të paraqitur ankesën objekt shqyrtimi.

Së dyti, Komisioneri thekson se, pala ankuese ka depozituar ankesë duke pretenduar përdorimin e gjuhës së urrejtjes nga ana e subjektit JOQ.

Së treti, Komisioneri kreu verifikimet në lidhje me materialin e pretenduar nga pala ankuese objekt i ankesës. Në cilësinë e provës lidhur me publikimin e lajmit të pasaktë dhe diskriminues, pala ankuese ka vendosur në dispozicion një kopje të lajmit të bërë publik në rrjetin social Facebook, si dhe *Link-un*: <https://www.facebook.com/share/p/1BSrUsaPYm/?mibextid=wwXIfr>

Nga verifikimi i link-ut, Komisioneri mundi të administrojë lajmin e bërë publik më datë 24.09.2025, në rrjetin social Facebook të subjektit JOQ, që pretendohet se përbën gjuhë urrejtje.

Vlerësimi i fakteve dhe rrethanave të çështjes nga Komisioneri.

Shqyrtimi i Komisionerit do të bazohet në përmbajtjen e lajmit të bërë publik në rrjetin social Facebook të subjektit JOQ, ku pretendohet se është përdorur gjuhë urrejtjeje, dezinformim, bullizëm online dhe përhapje të lajmeve të pavërteta.

Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç” të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, ku parashikohet se: “4. *Ankesa nuk pranohet nëse:ç) është haptazi e pabazuar.....;*”, Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet, bazuar në arsyetimin vijues:

Dinjiteti i njeriut dhe të drejtat dhe liritë e tij, janë bazat e shtetit shqiptar. Detyrimi i shtetit është, jo vetëm të mos i cenojë vetë ato, por ai duhet të marrë masa dhe të ofrojë garancitë e duhura për të garantuar mos cenimin e tyre nga privatët, pra shteti duhet të marrë të gjitha masat për t’i mbrojtur dhe për të garantuar gëzimin e tyre nga të gjithë individët. (Neni 3, i Kushtetutës së Shqipërisë)

Barazia dhe mosdiskriminimi, janë gur themeli i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Në nenin 18, të saj, Kushtetuta sanksionon : “1. *Të gjithë janë të barabartë përpara ligjit.* 2. *Askush nuk mund të diskriminohet padrejtësisht për shkaqe të tilla si gjinia, raca, feja, etnia, gjuha, bindjet politike, fetare a filozofike, gjendja ekonomike, arsimore, sociale ose përkatësia prindërore.* 3. *Askush nuk mund të diskriminohet për shkaqet e përmendura në paragrafin 2, nëse nuk ekziston një përligje e arsyeshme dhe objektive.*”

Barazia dhe mosdiskriminimi janë gurë themeli edhe e të drejtës ndërkombëtare mbi të drejtave të njeriut, të cilat janë ratifikuar nga vendi ynë duke u bërë pjesë të rendit të brendshëm juridik, menjëherë pas Kushtetutës dhe me epërsi ndaj ligjeve kombëtare.

Shqipëria ka nënshkruar Konventën Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtat të Njeriut dhe Lirive Themelore (në vijim KEDNJ), e cila në nenin 14, ndalon diskriminimin dhe detyron shtetet anëtare që të garantojnë gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në këtë Konventë pa diskriminim bazuar në një listë të hapur shkaqesh, duke sanksionuar: “*Gëzimi i të drejtave dhe i lirive të*

përcaktuara në këtë Konventë duhet të sigurohet, pa asnjë dallim të bazuar në shkaqe të tilla si seksi, raca, ngjyra, gjuha, feja, mendimet politike ose çdo mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një minoritet kombëtar, pasuria, lindja ose çdo status tjetër.”, si dhe Protokollin Nr. 12 të KEDNJ-së, i cili i detyron shtetet anëtare të garantojnë gëzimin pa diskriminim të të drejtave dhe lirive të përcaktuara nga legjislacioni i brendshëm. Duke mbajtur parasysh, hierarkinë e normave juridike të sanksionuar në nenin 116 të Kushtetutës, i cili sanksionon epërsinë e të drejtës ndërkombëtare të ratifikuar nga Republika e Shqipërisë mbi ligjet e brendshme, KEDNJ, në referim edhe të evokimit që i bëhet asaj në nenin 17/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, merr një status kushtetues në të drejtën tonë të brendshme. Për rrjedhojë edhe praktika e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), me anë të të cilave bëhet interpretimi i Konventës, kanë fuqinë e Konventës. GJEDNJ-ja ka interpretuar se, orientimi seksual dhe identiteti gjinor janë dy shkaqe të ndryshme, të cilat përfshihen te "shkaqet e tjera" të mbrojtura sipas Nenit 14⁴. GJEDNJ-ja, ka theksuar se diskriminimi i bazuar në orientimin seksual është po aq serioz sa diskriminimi i bazuar në “racë, origjinë ose ngjyrë”.⁵

Vendi ynë ka ratifikuar shumë prej traktateve për të drejtat e njeriut të Kombeve të Bashkuara, ndër të tjera, Paktin Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike, i cili në nenin 2, pika 1, përcakton: *“1. Çdo shtet palë i këtij Pakti zotohet të respektojë dhe t’u sigurojë të gjithë njerëzve që ndodhen në territorin e tij dhe që varen nga juridiksioni i tij, të drejtat e njohura në këtë Pakt, pa kurrfarë dallimi të bazuar në racë, ngjyrë, seks, gjuhë, fe, opinion politik ose çdo opinion tjetër, origjinë kombëtare apo shoqërore, pasuri, lindje ose çdo shkak tjetër.”*, ndërsa në nenin 26, ky Pakt sanksionon : *“Të gjithë njerëzit janë të barabartë përpara ligjit dhe kanë të drejtë mbrojtjeje të barabartë të ligjit pa kurrfarë dallimi. Lidhur me këtë, ligji duhet të ndalojë çdo diskriminim dhe të garantojë për të gjithë, mbrojtje të barabartë dhe efektive, kundër çdo diskriminimi e sidomos për shkak të racës, ngjyrës, seksit, gjuhës, fesë, opinionit politik dhe çdo opinion tjetër, origjinës kombëtare apo shoqërore, pasurisë, lindjes ose çdo shkak tjetër.”*

Liria e shprehjes është një e drejtë Kushtetuese, e sanksionuar nga neni 22, ku sanksionohet: *“Liria e shprehjes është e garantuar.”*

Liria e shprehjes garantohej edhe në kuadër të akteve të tjera ndërkombëtare të ratifikuara nga vendi ynë. Në nenet 9 dhe 10 të KEDNJ-së, përcaktohet :

“Neni 9 - Liria e mendimit, e ndërgjegjes dhe e fesë

⁴ Çështja *Identoba dhe të tjerët kundër Gjeorgjisë*, Aplikimi nr. 73235/12, Vendim i datës 12 maj 2015; Çështja *Salgueiro da Silva Mouta kundër Portugalisë*, Aplikimi nr. 33290/96, Vendimi i datës 1.12.1999; Çështja *Fretté kundër Francës*, Nr. i kërkesës 36515/97, Vendim i datës 26.02. 2002.

⁵ Çështja *Vejdeland dhe të tjerë kundër Suedisë*, Nr. i kërkesës 1813/07, Vendim i datës 9.02. 2012.

1. Çdokush ka të drejtën e lirisë së mendimit, të ndërgjegjes e të fesë; kjo e drejtë nënkupton lirinë për të ndryshuar fenë ose besimin dhe lirinë, qoftë individualisht ose kolektivisht, publikisht ose privatisht nëpërmjet kultit, mësimdhënies, praktikave dhe kryerjes së riteve.

2. Liria e shfaqjes së fesë ose besimeve të dikujt nuk mund t'i nënshtrohet kufizimeve të tjera, përveç atyre të parashikuara nga ligji dhe që përbëjnë masa të nevojshme në një shoqëri demokratike në interes të sigurisë publike, për mbrojtjen e rendit publik, të shëndetit ose të moralit ose për mbrojtjen e të drejtave dhe të lirive të tjerëve.

Neni 10- Liria e shprehjes

1. Çdokush ka të drejtën e lirisë së shprehjes. Kjo e drejtë përfshin lirinë e mendimit dhe lirinë për të marrë ose për të dhënë informacione dhe ide pa ndërhyrjen e autoriteteve publike dhe pa marrë parasysh kufijtë. Ky nen nuk i ndalon Shtetet që t'u kërkojnë ndërmarrjeve të transmetimit audioviziv, televiziv ose kinematografik të pajisen me licencë.

2. Ushtrimi i këtyre lirive që përmban detyrime dhe përgjegjësi, mund t'u nënshtrohet atyre formaliteteve, kushteve, kufizimeve ose sanksioneve të parashikuara me ligj dhe që janë të nevojshme në një shoqëri demokratike, në interes të sigurisë kombëtare, integritetit territorial ose sigurisë publike, për mbrojtjen e rendit dhe parandalimin e krimit, për mbrojtjen e shëndetit ose të moralit, për mbrojtjen e dinjitetit ose të të drejtave të tjerëve, për të ndaluar përhapjen e të dhënave konfidenciale ose për të garantuar autoritetin dhe paanshmërinë e pushtetit gjyqësor.”

Liria e shprehjes garantohet edhe në kuadër të Paktit Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike. Në nenin 19, të Paktit, sanksionohet se: “1. Secili duhet të ketë të drejtën e opinionit pa ndonjë ndërhyrje. 2. Secili duhet të ketë të drejtën e lirisë së shprehjes; kjo e drejtë përfshin lirinë e kërkimit, marrjes dhe përhapjes së informacioneve dhe ideve të të gjitha llojeve, pavarësisht nga kufijtë, qoftë me gojë, me shkrim, në formë të shtypur ose artistike, ose me çdo mjet tjetër të zgjedhur prej tij. 3. Ushtrimi i lirive të parashikuara në paragrafin 2 të këtij neni, nënkupton detyra dhe përgjegjësi të posaçme. Për rrjedhojë ai mund t'u nënshtrohet disa kufizimeve të cilat duhet të përcaktohen shprehimisht me ligj dhe të jenë të domosdoshme: (a) Për respektimin e të drejtave ose të reputacionit të tjerëve; (b) Për mbrojtjen e sigurisë kombëtare, të rendit publik, të shëndetit ose të moralit publik.”

Liria e shprehjes, përfshin lirinë e mendimit dhe lirinë për të marrë dhe për të shprehur ose për të dhënë informacione dhe ide pa ndërhyrje. Liria e mendimit dhe e shprehjes janë thelbësore për çdo shoqëri dhe përbëjnë gurin e themelit për zhvillimin e çdo personi dhe çdo shoqërie të lirë dhe demokratike.

Liria e mendimit, nuk i nënshtrohet asnjë kufizimi apo ndërhyrje. Asnjë person nuk mund të jetë subjekt i asnjë ndalimi ose kufizimi, për shkak të mendimeve/opinioneve të tij aktuale, të perceptuara apo të supozuara. Të gjitha format e mendimit janë të mbrojtura, duke përfshirë

mendimet politike, shkencore, historike, morale ose të natyrës fetare. Liria e shprehjes, përfshin, shprehjen/dhënien dhe marrjen e komunikimeve në çfarë do lloj forme të ideve dhe mendimeve, të cilat janë të transmetueshme tek të tjerët. Kjo lloj lirie nuk është absolute dhe është subjekt i kufizimeve. Ushtrimi i lirisë së shprehjes përmban në vetvete detyrime dhe përgjegjësi.

Liria e shprehjes është subjekt i kufizimeve, sipas përcaktimit të nenit 17, të Kushtetutës. Sipas kësaj dispozite Kushtetuese, kufizimi i të drejtave dhe lirive të parashikuara në Kushtetutë mund të vendosen vetëm me ligj, për një interes publik ose për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve. Kufizimi duhet të jetë në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar atë. Këto kufizime nuk mund të cenojnë thelbin e lirive dhe të të drejtave dhe në asnjë rast nuk mund të tejkalojnë kufizimet e parashikuara në Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Referuar KEDNJ, kufizimi i kësaj të drejte përcaktohet nga neni 9/2 dhe 10/2, si dhe nenit 17 të saj.

Këto parashikime shkojnë në të njëjtën linjë edhe me rregullimin dhe nivelin e kufizimeve të zbatueshme për këto të drejta, të parashikuara nga traktatet e të drejtave të njeriut në kuadër të Kombeve të Bashkuara, të cilat vendi ynë i ka ratifikuar, sikurse është Pakti për të Drejtat Civile dhe Politike. Ky traktat i të drejtave të njeriut rregullon ushtrimin dhe kufizimet e zbatueshme për këtë të drejtë në nenin 19/3.

Sipas Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (në vijim GJEDNJ), kufizimet e vendosura nga neni 10/2 i KEDNJ, zbatohen jo vetëm për “informacionet” ose “idetë” që priten në mënyrë të favorshme ose konsiderohen si jofyese ose si çështje indiferente, por edhe për ato që ofendojnë, tronditin ose shqetësojnë shtetin ose çdo sektor të popullsisë. Të tilla janë kërkesat e pluralizmit, tolerancës dhe mendjegjerësie, pa të cilat nuk ka “shoqëri demokratike”. Kjo do të thotë, ndër të tjera, se çdo “formalitet”, “kusht”, “kufizim” ose “dënim” i vendosur në këtë sferë duhet të jetë në proporcion me qëllimin legjitim të ndjekur”. (*Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar, vendimi datë 7 dhjetor 1976, paragrafi 49*).

Toleranca dhe respekti për dinjitet të barabartë të të gjitha qenieve njerëzore përbëjnë themelet e një shoqërie demokratike dhe pluraliste. Duke qenë kështu, si një çështje parimi mund të konsiderohet e nevojshme që në shoqëri të caktuara demokratike të dënohen apo edhe të parandalohen të gjitha format e shprehjes të cilat përhapin, nxisin, promovojnë apo justifikojnë urrejtjen të bazuar tek mungesa e tolerancës. (*Erbakan kundër Turqisë, vendimi 6 korrik 2006, paragrafi 56*)

Mbështetur në paragrafin 2, të nenit 10 të KEDNJ-së, autoritetet vendase në çdonjërin nga Shtetet Kontraktues mund të ndërhyjnë me ushtrimin e lirisë së shprehjes, kur plotësohen 3 (tre) kushte së bashku⁶:

⁶ Carss-Frisk, M., Një udhëzues për zbatimin e Nenit 10 të Konventës Evropiane - Liria e Shprehjes;

1. Ndërhyrja (në kuptimin e “formalitetit”, “kushtit” ose “sanksionit”) parashikohet me ligj;
2. Ndërhyrja ka si qëllim të mbrojtë një ose më shumë nga interesat ose vlerat e mëposhtme: sigurimin kombëtar; integritetin territorial; sigurinë publike; ndalimin e krimit dhe mbrojtjen e rendit; mbrojtjen e shëndetit; moralit; reputacionin ose të drejtat e të tjerëve; ndalimin e zbulimit të informacionit të marrë në konfidencë, dhe garantimin e autoritetit të paanshmërisë së gjyqësorit;
3. Ndërhyrja është e nevojshme në një shoqëri demokratike.

Nevoja për të mbrojtur “të drejtat e të tjerëve” është një moment i rëndësishëm kufizues për të drejtën e shprehjes. Në çështjen *Engels and Others*, GJEDNJ është shprehur se: “*nuk ka arsye që të mohosh lirinë e shprehjes, por vetëm të dënosh ushtrimin abuziv të asaj lirie.....*”⁷.

Në nenin 3, pika 1, të LMD, sanksionohet se: “*1. “Diskriminim” është çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi.*”

Një nga format e shfaqjes së diskriminimit, është “gjuha e urrejtjes”, e cila përkufizohet në pikën 8, të nenit 3, të LMD, sipas përkufizimit vijues: “*8. “Gjuha e urrejtjes” është çdo formë e shprehjes në publik, me çdo mjet, e promovimit, nxitjes së denigrimit, urrejtjes ose shpifjes, çdo shqetësim, fyerje, stereotip negativ, stigmatizim ose kërcënim ndaj një personi ose grupi personash, si dhe çdo justifikim i të gjitha formave të shprehjes e bazuar në një listë joshteruese të shkaqeve, sipas nenit 1 të këtij ligji.*”

“Gjuha e urrejtjes”, si një nga format e shfaqjes së diskriminimit, është e ndaluar nga neni 5, pika 1, e LMD, ku sanksionohet se: “*1. Ndalohet diskriminimi për shkaqet e përmendura në nenin 1 të këtij ligji dhe mosmarrja në shqyrtim, sipas rasteve të përmendura në nenin 3 të këtij ligji, e një ankimi ose procedure, si dhe çdo forme tjetër sjelljeje që pengon zbatimin e parimit të trajtimit të barabartë.*”

Shteti shqiptar është angazhuar për të marrë masat për luftën kundër diskriminimit për shkak të orientimit seksual ose identitetit gjinor, duke formalizuar vullnetin e tij përmes nënshkrimit të Rekomandimit CM/Rec(2010)5 të Komitetit të Ministrave të Këshillit të Evropës “*Mbi masat për të luftuar diskriminimin mbi baza të orientimit seksual dhe identitetit gjinor*”, miratuar në datë 31.03.2010. Komiteti i Ministrave, rekomandon shtetet që të marrin masa në drejtim të garantimit të të drejtës për jetën, sigurinë dhe mbrojtjen nga dhuna, të personave për shkak të orientimit seksual

⁷ Engels and Others kundër Hollandës, 1976.

dhe identitetit gjinor të tyre. Në kuadër të garantimit të kësaj të drejte, rekomandohet që: *“Shtetet anëtare të marrin masat e nevojshme për të luftuar të gjitha format e shprehjes, të cilat mund të kuptohen në mënyrë të arsyeshme se prodhojnë efektin e nxitjes, shpërndarjes ose promovimit të urrejtjes ose formave të tjera të diskriminimit kundër lesbikeve, homoseksualëve, biseksualëve dhe transeksualëve, duke përfshirë median dhe internetin. “Fjalimet e urrejtjes” ndalohen dhe dënohen publikisht. Të gjitha masat respektojnë të drejtën themelore për lirinë e shprehjes, në përputhje me nenin 10 të Konventës dhe jurisprudencën e Gjykatës”.*

Rekomandimi Nr. 15 i Politikës së Përgjithshme të Komisionit Evropian kundër Racizmit dhe Intolerancës (ECRI) *“Për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes”*, miratuar më 8 Dhjetor 2015, kërkon marrjen e masave për të parandaluar dhe luftuar gjuhën e urrejtjes duke e përkufizuar atë: *“gjuha e urrejtjes duhet të kuptohet si avokim, promovim apo nxitje në çfarëdo formë të denigrimit, urrejtjes apo përgojimit të një personi apo grupe personash, si edhe si ngacmim, ofendim, stereotipizim, stigmatizim apo kërcënim ndaj personit apo grupi personash dhe justifikimi i të gjitha llojeve të mëparshme të shprehjes mbi shkaqet e "racës", ngjyrës, prejardhjes, përkatësisë kombëtare apo etnike, moshës, aftësisë së kufizuar, gjuhës, fesë apo besimit, seksit, gjinisë, identitetit gjinor, orientimit seksual dhe karakteristikave të tjera personale apo statusit”.*

Rekomandimi Nr. 15 i Politikës së Përgjithshme të Komisionit Evropian kundër Racizmit dhe Intolerancës (ECRI) *“Për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes”*, i përkufizon termat “stereotipizim negativ” dhe “stigmatizim” si vijon: *“stereotipizim negativ” nënkupton një opinion të përgjithshëm sikur një pjesëtar apo pjesëtarët e një grupi personash kanë karakteristika të caktuara, duke i vlerësuar me negativitet, pavarësisht karakteristikave të veçanta të pjesëtarit apo pjesëtarëve fjalë; “stigmatizim” nënkupton etiketimin e një grupi personash në një mënyrë negative;”*

Relacioni Shpjegues që shoqëron Rekomandimin Nr. 15 të Politikës së Përgjithshme të ECRI-t “Për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes”, thekson se, një nga elementët domethënës të konceptit se çfarë është gjuha e urrejtjes, lidhet me përdorimin që synon jo thjesht të nxitë kryerjen e akteve të dhunës, frikësimit, armiqësisë apo diskriminimit, por edhe pritshmërinë e arsyeshme që ky përdorim të ketë këto efekte. Relacioni Shpjegues i Rekomandimit Nr. 15, të ECRI-t, në pikën 16, të tij, përcakton se, vlerësimi nëse ekziston rreziku i akteve përkatëse, pra i akteve të dhunës, frikësimit, armiqësisë apo diskriminimit, që të ndodhin duhet të merret duke pasur parasysh rrethanat specifike në të cilat përdoret gjuha e urrejtjes dhe konkretisht duhet të vlerësohen këto elementë:

- (a) *kontekstin në të cilin po përdoret gjuha e urrejtjes në fjalë (konkretisht, nëse ekzistojnë tashmë tensione të rënda brenda shoqërisë ku përcillet kjo gjuhë e urrejtjes);*
- (b) *aftësinë e personit që përdor gjuhën e urrejtjes për të ushtruar ndikim mbi të tjerët (p.sh. duke qenë udhëheqës politik, fetar ose në komunitet);*

- (c) *natyrën dhe forcën e gjuhës së përdorur* (p.sh. nëse është provokuese dhe e drejtpërdrejtë, përfshin përdorimin e keqinformimit, stereotipizimin negativ dhe stigmatizimin, ose është në gjendje të nxitë akte dhune, frikësimi, armiqësie ose diskriminimi);
- (d) *kontekstin e komenteve specifike* (nëse janë një dukuri e izoluar ose janë ritheksuar disa herë dhe nëse ato mund të vlerësohen si të kundërbalancuara nga të tjerët ose nga vetë folësi apo dikush tjetër, sidomos gjatë një debati);
- (e) *mediumin (formatin) e përdorur* (nëse mundëson përgjigje të menjëhershme nga publiku, për shembull një aktivitet që ndodh "direkt"); dhe
- (f) *natyrën e publikut* (nëse ka në dispozicion mjetet dhe prirjen apo ndjeshmërinë për t'u përfshirë në akte dhune, frikësimi, armiqësie ose diskriminimi)

Rekomandimi KM/Rek (2022)16, i Komitetit të Ministrave, të Këshillit të Evropës, për shtetet anëtare për masat për luftën kundër gjuhës së urrejtjes, rekomandon që qeveritë e shteteve anëtare, të marrin të gjitha masat e nevojshme për të siguruar zbatimin e shpejtë dhe të plotë të parimeve dhe udhëzimeve të dhëna nëpërmjet këtij rekomandimi. Në shtojcën e Rekomandimit KM/Rek (2022)16, të Komitetit të Ministrave, të Këshillit të Evropës, për shtetet anëtare për masat për luftën kundër gjuhës së urrejtjes, theksohet se, meqenëse gjuha e urrejtjes mbulon një sërë shprehjesh urrejtjeje, të cilat ndryshojnë në ashpërsinë e tyre, dëmin që shkaktojnë dhe ndikimin e tyre te anëtarët e grupeve të veçanta në kontekste të ndryshme, shtetet anëtare duhet të sigurojnë që një sërë masash për të parandaluar dhe luftuar efektivisht gjuhën e urrejtjes. Një qasje e tillë gjithëpërfshirëse duhet të përputhet plotësisht me Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe praktikën gjyqësore përkatëse të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (Gjykata) dhe duhet të bëjë dallimin ndërmjet:

- i. gjuhës së urrejtjes që është e ndaluar sipas ligjit penal;
- ii. Gjuhës së urrejtjes që nuk arrin nivelin e ashpërsisë së kërkuar për përgjegjësinë penale, por megjithatë i nënshtrohet *ligjit civil ose administrativ*;
- iii. Llojet fyese ose të dëmshme të shprehjes, të cilat nuk janë mjaftueshëm të rënda për t'u kufizuar në mënyrë legjitime sipas Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, por megjithatë kërkojnë përgjigje alternative, siç janë: kundër-fjalimi dhe kundërmasa të tjera; masat që nxisin dialogun dhe mirëkuptimin ndërkulturor, duke përfshirë mediat dhe mediat sociale, dhe aktivitete përkatëse edukative.

Në Shtojcën e Rekomandimit KM/Rek (2022)16, theksohet se, në vlerësimin e ashpërsisë së gjuhës së urrejtjes dhe përcaktimin se cila lloj përgjegjësie, nëse ka vend për përgjegjësi, duhet t'i atribuohet ndonjë shprehjeje specifike, duhen ndjekur udhëzimet e dhëna nga praktika gjyqësore përkatëse e GJEDNJ, duke marrë parasysh faktorët e mëposhtëm dhe ndërveprimi ndërmjet tyre: - *përmbajtja e shprehjes*; - *konteksti politik dhe social në kohën e shprehjes*; - *qëllimi i folësit*; - *roli dhe statusi i folësit në shoqëri*; - *si shpërndahet apo përforcohet shprehja*; - *aftësia e shprehjes për*

të çuar në pasoja të dëmshme, duke përfshirë afërsinë e pasojave të tilla; - natyra dhe madhësia e audiencës dhe karakteristikat e grupit të synuar.

Kufizimi i gjuhës së urrejtjes kërkon pajtim të dy grupeve të vlerave: kërkesat e shoqërisë demokratike për të lejuar debat të hapur dhe autonomi dhe zhvillim individual me detyrimin gjithashtu bindës, për të parandaluar sulmet ndaj komuniteteve vulnerabël dhe për të siguruar pjesëmarrjen e barabartë dhe jodiskriminuese të të gjithë individëve në jetën publike. Në këtë kontekst, çështja thelbësore që shtrohet në çështjen objekt shqyrtimi, është pesha respektive që ka liria e shprehjes, në raport me të drejtën për të jetuar të lirë nga diskriminimi dhe për të gëzuar respekt të barabartë, të të gjithë personave pavarësisht orientimit të tyre seksual dhe identitetit gjinor.

Sa më sipër rezulton se, kufizimi i lirisë së shprehjes, është një kërkesë e imponuar nga parashikimi që bëhet në ligjin *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar, i cili sanksionon se gjuha e urrejtjes përbën një nga format e shfaqjes së diskriminimit dhe se çdo formë diskriminimi e parashikuar nga ky ligj, është e ndaluar.

Gjithashtu, rezulton plotësisht e qartë se, kufizimi i lirisë së shprehjes, të pretenduar nga subjekti ankues, kërkohet për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve, që në rastin konkret është siguri i barazisë dhe mbrojtja nga diskriminimi i personave për shkak të orientimit seksual, identitetit gjinor dhe karakteristikave të seksit.

Në këtë mënyrë përmbushen dy kushtet mbi bazën e të cilave mund të kufizohet liria e shprehjes. Kushti i parë që kufizimi bëhet me ligj dhe në rastin konkret një kufizim i tillë përcaktohet në kuadër të ligjit *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar. Ndërkohë që, kushti i dytë, sipas të cilit kufizimi mund të justifikohet vetëm për shkaqet e përcaktuara shprehimisht nga Kushtetuta, përlligjet me faktin se, mbrojtja e të drejtave të personave që i përkasin komunitetit LGBTI, si në rastin objekt shqyrtimi, përbën një prej shkaqeve kufizuese të përcaktuara nga Kushtetuta. Ajo që mbetet të vlerësohet është domosdoshmëria dhe proporcionaliteti.

Sipas Rekomandimit Nr. 15 të Politikës së Përgjithshme të ECRI-t *“Për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes”*⁸, *“shprehja”* në këtë Rekomandim përfshin fjalët dhe publikimet në çfarëdo formë, përfshirë edhe përmes medias elektronike, si edhe përhapjen dhe ruajtjen e tyre. Gjuha e urrejtjes mund të marrë formën e fjalëve të shkruara apo të shqiptuara, apo forma të tjera si foto, imazhe, shenja, simbole, piktura, muzikë, pjesë teatrale apo video. Gjithashtu, përfshin përdorimin e një sjelljeje të caktuar - siç janë gjestet - për të komunikuar një ide, mesazh apo mendim.

⁸ Referuar, pikës 11, të Relacionit Shpjegues, që shoqëron Rekomandimin Nr. 15 të Politikës së Përgjithshme të ECRI-t *“Për Luftimin e Gjuhës së Urrejtjes”*

Neni 3, pika 8, e ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, ndalon gjuhën e urrejtjes, në çdo formë të shprehjes në publik dhe me çdo mjet. Në rastin objekt shqyrtimi, Komisioneri vijoi shqyrtimin e pretendimeve të paraqitura nga subjekti ankues, OMSA, vetëm mbi bazën e përmbajtjes së lajmit të bërë publik në rrjetin social Facebook të subjektit JOQ, ku pretendohet se është përdorur gjuhë urrejtjeje, dezinformim, bullizëm online dhe përhapje të lajmeve të pavërteta, nga ana e këtij portali.

Ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, në përkufizimin e gjuhës së urrejtjes (neni 3, pika 8), mbulon gjuhën e urrejtjes me çdo mjet, duke përfshirë këtu edhe gjuhën e urrejtjes në internet. Sakaq, nga Komisioneri, sikurse pasqyrohet më sipër në këtë vendim, u administrua lajmi i publikuar në internet, në rrjetin social Facebook të JOQ, ku pretendohet përdorimi i gjuhës së urrejtjes.

Në jurisprudencën e saj, GJEDNJ, kur merret me çështjet që kanë të bëjnë me nxitjen e urrejtjes dhe lirinë e shprehjes, përdor dy qasje të parashikuara nga Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut:

- qasja e përjashtimit nga mbrojtja e Konventës, e parashikuar nga neni 17 (ndalimi i abuzimit me të drejtat), ku komentet në fjalë përbëjnë gjuhë urrejtjeje dhe mohojnë vlerat themelore të Konventës; dhe
- qasja e vendosjes së kufizimeve në mbrojtje, e parashikuar nga neni 10, paragrafi 2, i Konventës (kjo qasje zbatohet kur shprehja në fjalë, megjithëse është gjuhë urrejtjeje, nuk është e përshtatshme për të shkatërruar vlerat themelore të Konventës).

“Gjuha e urrejtjes”, siç është interpretuar ky koncept në praktikën gjyqësore të GJEDNJ, ndahet në dy kategori. *Kategoria e parë* e praktikës gjyqësore të GJEDNJ për “gjuhën e urrejtjes” përbëhet nga format më të rënda të “gjuhës së urrejtjes”, të cilat Gjykata i ka konsideruar se i përkasin nenit 17, dhe kështu janë përjashtuar tërësisht nga mbrojtja e nenit 10. *Kategoria e dytë* përbëhet nga forma “më pak të rënda” të “gjuhës së urrejtjes” të cilat Gjykata nuk i ka konsideruar se janë tërësisht jashtë mbrojtjes së nenit 10, por që ajo i ka konsideruar të lejueshme për shtetet kontraktuese t’i kufizojnë (shih, ndër të tjera, *Féret kundër Belgjikës*, nr. 15615/07, 16 korrik 2009, *Vejdeland dhe të tjerët kundër Suedisë*, 9 shkurt 2012; *Delfi AS kundër Estonisë*, 16 qershor 2016). Në këtë kategori të dytë, GJEDNJ, jo vetëm që ka vendosur gjuhën që bën thirrje në mënyrë eksplicite për dhunë ose akte të tjera kriminale, por ka vendosur se, sulmet ndaj personave, të kryera duke fyer, tallur ose shpifur për grupe të veçanta të popullsisë, mund të jenë të mjaftueshme për të lejuar autoritetet të favorizojnë luftën kundër gjuhës paragjyqëse brenda kontekstit të kufizimeve të lejuara për lirinë e shprehjes (shih *Beizaras dhe Levickas kundër Lituanisë*; *Vejdeland dhe të tjerët kundër Suedisë* dhe *Féret kundër Belgjikës*). Në rastet që kanë të bëjnë me gjuhën që nuk thërret për dhunë apo akte të tjera kriminale, por që megjithatë GJEDNJ i ka konsideruar si “gjuhë

urrejtjeje”, ky përfundim është bazuar në një vlerësim të përmbajtjes së shprehjes dhe mënyrës së dhënies së saj⁹.

Sipas GJEDNJ, sulmi kundër reputacionit të personit duhet të arrijë një nivel të rëndë në mënyrë që të shkaktojë paragjykim të gëzimit të së drejtës së respektimit të së drejtës nga individ.

Komisioneri, thekson se, lajmi i bërë publik, objekt shqyrtimi, nuk përfshihet në format më të rënda të “*gjuhës së urrejtjes*”, të cilat mohojnë vlerat themelore të KEDNJ dhe që janë të përjashtuara nga mbrojtja e KEDNJ-së, parashikuar nga neni 17, i saj.

Në vlerësimin e faktit nëse gjuha e përdorur në lajmin e publikuar, ku është reklamuar edhe posteri i aktivitetit “*Drag Show*”, nuk arrin nivelin e ashpërsisë së kërkuar për t’u konsideruar gjuhë urrejtje në kuptim të nenit 3, pika 8, të LMD dhe rrjedhimisht një formë diskriminimi, e ndaluar nga ligji, Komisioneri do të bazohet në udhëzimet e dhëna nga praktika gjyqësore përkatëse e GJEDNJ dhe duke marrë parasysh faktorët/elementët e përfshirë në Rekomandimin Nr. 15 të ECRI-t dhe Rekomandimin KM/Rek (2022) 16, të Komitetit të Këshillit të Ministrave të Këshillit të Evropës dhe ndërveprimin ndërmjet tyre.

Në ushtrim të kompetencave të tij, Komisioneri ka konstatuar përdorim të gjuhës së urrejtjes ndaj komunitetit të personave LGBTI¹⁰. Shqetësimin në lidhje me mjedisin gjithnjë e më armiqësor me të cilin përballet komuniteti LGBTI, konstatohet edhe nga organet mbikëqyrëse të konventave ku vendi është palë si Komiteti CEDAW.¹¹ Gjithashtu, Komisioni Evropian kundër Racizmit dhe Intolerancës (ECRI) në Raportin e tij për Shqipërinë, Cikli i gjashtë monitorues, i miratuar në 7 prill 2020, thekson se në Shqipëri ende mund të vërehet një ton i vrazhdë, përçarës dhe antagonistik në ligjëratat publike dhe politike. Në lidhje me grupet shqetësuese për ECRI-n, vihet në dukje se ndërsa ekziston përgjithësisht një shkallë e lartë e tolerancës, personat LGBTI dhe romët shpesh janë viktimat të gjuhës së urrejtjes, përfshirë këtu edhe në internet.

Statusi i subjektit JOQ, në cilësinë e medias sociale, ka një aftësi të shtuar për të shpërndarë dhe ushtruar ndikim tek një publik i gjerë nëpërmjet postimeve dhe lajmeve të publikuara prej saj. Duke u bazuar tek statusi i saj, JOQ mbart detyrime të shtuara, për të treguar një vigjilencë të shtuar në lidhje me gjuhën që përdor gjatë publikimit të lajmeve, opinioneve dhe ushtrimit të lirisë së shprehjes. Për shkak të statusit dhe ndikimit që ka tek të tjerët, JOQ, në cilësinë e medias në rrjete sociale duhet të tregojë një përgjegjshmëri më të madhe në lidhje me gjuhën e përdorur në lajmet e bëra publike në faqen e saj.

⁹ GJEDNJ, *Carl Jóhann Lillendahl kundër Islandës*, Aplikimi nr. 29297/18, Vendimi datë 12 maj 2020.

¹⁰ Vendimet e Komisionerit: nr. 204, datë 15.08.2025; nr. 217, datë 15.11.2021; nr. 172, datë 28.08.2023.

¹¹ Komiteti për Eliminimin e Diskriminimit ndaj Grave, Vërejtje Përfundimtare mbi raportin e pestë periodik të Shqipërisë, date 14.11.2023

Së fundi, por jo për nga rëndësia, Komisioneri vlerëson se, natyra dhe forca e gjuhës së përdorur, pra përmbajtja e fjalëve të përdorura nga subjekti JOQ, në lajmin e publikuar, nuk evidentohet të jenë përdorur shprehje fyese, tallëse, denigruese, stigmatizuese apo që të paraqesin stereotipe negative për mospranim të të drejtave apo personave LGBTI. Në lajmin e publikuar citohet: *“Një poster zyrtar i publikuar së fundmi tregon se Bashka e Tiranës, në bashkëpunim me Bashkimin Europian, ka mbështetur financiarisht organizimin e një “Drag Show” në qendrën kulturore “Tulla”.*

Eventi është pjesë maratonës së filmit të transgjinitarëve në Tiranë dhe do të sjellë në skenë artiste si transi i njohur Alex Seitaj në rolin e Vezires.

Logot e Bashkisë së Tiranës dhe të BE-së janë të vendosura në poster, duke konfirmuar financimin e aktivitetit me fonde të taksapaguesve të Tiranës dhe mbështetjen e partnerëve ndërkombëtarë.

Ky fakt ka ngjallur reagime të forta në publik, pasi fondet publike Anuela Ristani po i përdor për aktivitete që disa i konsiderojnë pjesë të promovimit të komunitetit LGBTQ+”.

Komisioneri vlerëson se, gjuha e përdorur në tekstin e lajmit të publikuar në portalin JOQ, mund të ndikojë në kontekst të analizimit dhe vlerësimit të kontekstit social dhe shoqëror në të cilin përcillet gjuha e urrejtjes, por në kontekstin e shprehive të përdorura nga subjekti kundër të cilit është paraqitur ankesa, nuk mund të rëndojnë në vlerësimin e gjuhës si gjuhë diskriminuese.

Format e shprehjes që fyejnë, tronditin, shqetësojnë apo çdo formë tjetër e dëmshme e shprehjes, nuk përbëjnë gjuhë urrejtje, vetëm mbi këtë bazë. Masat ligjore të parashikuara nga LMD mund të përdoren vetëm ndaj formave të shprehjes që kanë qëllim që të nxisin, apo kanë pritshmërinë e arsyeshme që të kenë efektin e nxitjes të të tjerëve për të kryer akte dhune, frikësimi, armiqësie apo diskriminimi ndaj personave ose grupeve të shënjestruar. Vetëm format e shprehjes sipërcituar do të konsiderohen gjuhë urrejtje dhe diskriminim sipas LMD, e rrjedhimisht do të shërbenin si një arsye e përligjur dhe e domosdoshme në një shoqëri demokratike për të kufizuar lirinë e shprehjes.

Në vlerësimin e ashpërsisë së shprehjeve dhe përcaktimin nëse ato përligjin nivelin e ashpërsisë së kërkuar për t’u konsideruar gjuhë urrejtje, elementët/faktorët që merren në konsideratë nuk vlerësohen veçmas njëri tjetrit, por vlerësimi i ashpërsisë së gjuhës së përdorur është rezultat i ndërveprimit midis tyre. Në vlerësimin e ashpërsisë së shprehjeve dhe përcaktimin nëse ato përligjin nivelin e ashpërsisë së kërkuar për t’u konsideruar gjuhë urrejtje, elementët/faktorët që merren në konsideratë nuk vlerësohen veçmas njëri tjetrit, por vlerësimi i ashpërsisë së gjuhës së përdorur është rezultat i ndërveprimit midis tyre.

Nga shqyrtimi i plotë i kontekstit dhe ndikimit të mundshëm të fjalëve konkrete të përdorura në lajmin e publikuar në JOQ në lidhje me çështje që prekin të drejtat e komunitetit LGBTI, Komisioneri vlerëson se natyra dhe forca e fjalëve, nuk kanë fuqinë që të nxisin, apo kanë

pritshmërinë e arsyeshme që të kenë efektin e nxitjes të të tjerëve për të kryer akte dhune, frikësimi, armiqësie apo diskriminimi ndaj komunitetit LGBTI.

Komisioneri në linjë me standardet e mësipërme dhe praktikën e tij, ka vlerësuar se, kur natyra dhe forca e gjuhës së përdorur, pra, përmbajtja e shprehjes konkrete dhe e fjalëve të përdorura, kontekstit në tërësi ku shprehja është përhapur apo fuqia e saj për t'u përhapur dhe amplifikuar, pavarësisht kontekstit shoqëror dhe social apo edhe statusit të personit, shprehja nuk është konsideruar si gjuhë urrejtje, në kuptim të LMD e cila duhet të kufizohet¹².

Përfundimisht, duke marrë në konsideratë të gjitha aspektet e analizuarra më sipër, Komisioneri arrin në përfundimin se, shprehjet objekt shqyrtimi të përdorura në lajmin e publikuar në portalin e JOQ, bazuar në analizën e kriterëve të mësipërme, nuk vlerësohen si formë e shprehjes që ka qëllim që të nxisë apo ka pritshmërinë e arsyeshme që të ketë efektin e nxitjes të të tjerëve për të kryer akte dhune, frikësimi, armiqësie apo diskriminimi ndaj komunitetit LGBTI, dhe rrjedhimisht nuk shërbejnë si një arsye e përligjur për të kufizuar lirinë e shprehjes, bazuar në përcaktimet e nenit 3, pika 8, të LMD.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, si dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç” të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet pasi është haptazi e pabazuar me dispozitat e këtij ligji, sepse lajmi i publikuar në portalin JOQ bazuar në analizën e kriterëve të mësipërme, nuk vlerësohen si formë e shprehjes që ka qëllim që të nxisë apo ka pritshmërinë e arsyeshme që të ketë efektin e nxitjes të të tjerëve për të kryer akte dhune, frikësimi, armiqësie apo diskriminimi ndaj komunitetit LGBTI, dhe nuk shërben si një arsye e përligjur për të kufizuar lirinë e shprehjes, bazuar në përcaktimet e nenit 3, pika 8, të LMD. Në këto kushte ankesa nuk mund të pranohet për t'iu nënshtruar procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE :

Mbështetur në nenin 21/1, nenin 32, pika 1/b, si dhe nenin 33, pika 4/ ç, të ligjit nr. 10 221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës Nr. 214, datë 29.09.2025, të paraqitur nga organizata Open Mind Spectrum Albania (OMSA) kundër portalit JOQ Albania, pasi nuk plotësohen kriteret ligjore të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar.

¹² Vendimet e KMD: Nr. 145, datë 21.07.2022, Nr. 109, datë 08.06.2022, Nr. 149, datë 31.07.2023, Nr. 233, datë 25.11.2023, Nr. 56, datë 06.03.2024, Nr. 297, datë 02.12.2024.

2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONERI

Robert GAJDA

(Shkaku: Orientimi seksual, identiteti gjinor dhe karakteristikat e seksit)
(Fusha: Të mira dhe shërbime)